

NAŠ GLAS

Glasilo javnih namještenika u kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca.

— Cijena u prodaji 1 K 50 ml —

Naš Glas izlazi u tjednu svakog četvrtka.
Godišnja pretplata K 72—
Polugodišnja „ 36—
Četvrtgodišnja „ 18—
Za inozemstvo dodati poštarinu. Oglasi po cjeniku.

— Цена у продаји 1 К 50 фил. —

Наш Глас излази седмично сваког четвртка.
Годишња претплата К 72
Полугодишња „ 36
Четвртгодишња „ 18
За иноземство додати поштарину. Оглasi по тарифи.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani. Hrvatske in srbske dopise je pošiljati le potom organizaciji, ki so za vsebino odgovorne.

Upravištvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošlje po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/L. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

I. J. ST. (Ljubljana):

Zelo važno uradniško vprašanje.

Volitve za našo prvo ustavotvorno skupščino so, kar je povsem naravno, za nekaj časa odrinile s tira pereča in še ne rešena vprašanja. Tikač se v prvi vrsti gnotnega stanja vsega uradništva, tako zasebnih, kakor tudi javnih nameščencev, vpokoiencev ter njihovih vdov in sirot. S tem pa še ni rečeno da se naši zastopniki ne bi brigali v naših društvih in »Zvezah« za življenjske interese svojih včlanencev.

Po naporih in po opetovanem osebnem posredovanju naših zastopnikov pri merodajnih osebah se je vendar posrečilo doseči da se je naša draginska doklada, niti takratnim razmeram odgovarjajoče povišala. A kaj pomaga, ko se pa cene vsem življenjskim potrebščinam neprestano dvigajo in zvišujejo, tako da izleđa vsaka povišica kakor — kaplja v brezdanje, neskončno morje!

Razna vprašanja, ki segajo globoko v službene in zasebne razmere, se razpravljajo z vnemo in hvalevredno premišljenostjo na zborovanjih, v odborovih sejah kakor n. pr. službena pragmatika, življenjsko zavarovanje, olajšave pri že-

lezničnih vožnjah, zdravniške takse, popust pri nakupu zdravil po lekarnah itd.

A eno v sedanjih časih na vrata trka ločih vprašani, ki je za vse naše uradništvo naravnost ekzistenčnega pomena, to je stanovanjsko vprašanje ali točneje rečeno: »varstvo najemnikov nasproti hišnim posestnikom«, je vredno kratkega prevdarka.

Nikakor ni pretirano, če rečemo, da pripada štiri petine vseh najemnikov stališču zasebnih in javnih nameščencev. — A kdo jih uspešno zastopa? Samo sodnija po železnih paragrafih dotičnega varstvenega zakona! A denimo slučaj da se hišnim posestnikom ugoditi z omilitenjem ali pa celo z ukinjenjem omenjenega zakona — kaj potem? — Kakšno bi bilo stanje v tem oziru?

Pravcato babilonsko preseljevanje bi takoj nastalo. Drug bi drugemu stal na vratu. Ker pa bi uradnik ne mogel konkurirati z raznimi bogataši in verižniki, bi bil postavljen na prosto. Pa tudi stanovanjski urad z najboljšo voljo pri splošni stiski in pomanjkanju stanovanj ne more delati čudežev: kajti če eni stranki ugoditi, zadene drugo neizogibno v živo.

Kdo naj torej uspešno zastopa uradniške najemnike? Nekako v mesecu aprilu t. l. je bilo čitati po naših listih o ustanovitvi »društva stanovanjskih najemnikov

za Slovenijo v Ljubljani« kot protiutež »društvu hišnih posestnikov«. Ni nam znano, da-li se je društvo ustanovilo ali ne; samo toliko beležimo, da ne da nobenega vplasu od sebe. Da bi pa bilo tako društvo nimno potrebno, o tem ni prav nikakega dvoma. Kajti hišnim posestnikom se nudi vsakdanja zalepljiva vaba po raznih časopisih, kjer se ponujajo naravnost »baine« nagrade za preskrbitev tudi skromnih stanovanj. To je zelo zalepljiva prilika raznim izkoriščevalcem in delomrznim verižnikom.

Ako naša centralna in pokrajinska vlada ne moreta nuditi svojim vestnim in požrtvovalnim uradnikom za brezhibno upravo državnih poslov takih plač, ki bi popolnoma odstranile vsakdanje moreče skrbi za nago življenje — potem državna uprava gotovo ne bo dovolila, da bi se z ugoditvijo hišnim posestnikom znova slabšalo gnotno stanje njenih nameščencev. Smelo trdimo, da bi niti četrt vseh najemnikov ne bila v stanu poravnati v sedanjih razmerah naravnost velikanskih selitvenih stroškov in popraviti naizogibnega poškodovanja po hišni opravi.

Torej kličemo snutočemu se »društvu najemnikov« svoj navdušenje:

»Ustani in dvigni se krenko na noge!«

LISTEK.

FR. ROJEC (Ljubljana):

Na delo!

II.

Slovenski javni nameščenci, ki delajo za državo, narod in domovino, pomagajo s takim delom tudi sebi in svojim potomcem do boljši bodočnosti. Dokaznih razlogov za to trditev tu ne bom navedel. Teh je toliko in so tako očiti, da si jih lahko vsak naš poštenjak sam nabere iz preteklosti in sedanjosti več, kakor jih potrebuje za lastno neomajno prepričanje. Omenim naj le naš sramotni plebiscitni poraz na Koroškem. Znano je slovenski javnosti, koliko naših javnih nameščencev je pribražalo nazaj v Slovenijo s Koroškega, kjer bi lahko imeli najlepšo bodočnost, ako bi mi zmazali. Najžalostnejše pa je

pri vsem tem to, da so ravno premnogi slovenski državni in zasebni uslužbenci na Koroškem izdatno pripomogli Nemcem do zmage. Nekateri so storili to narodno in državno izdajstvo s svojo narodno nezavednostjo in malomarnostjo, drugi pa že prej zavedeni na kriva pota po naših narodnih sovražnikih, zlasti Nemcih so kar očitno delali za nemško zmago.

Jalov je izgovor, da se pri nas ni mogla razviti narodna misel do tiste vsemožne sile kakor pri drugih narodih, češ, da smo bili Slovenci stoletni sužnji tučev in brez lastne državnosti. Resnica je da so se zavedni Slovenci v boju in trpljenju pod Nemci le narodno utrdili in postali jekleni značaji. Med tem so bili tudi mnogi javni nameščenci, ki so sicer delali v službi po ukazih mogočnih Nemcev, a delali so s stisnjenimi pestmi in stisnjenimi zobmi, dokler so bili odvisni od Nemcev. Kakor hitro pa so prišli na samostojna slovenska mesta so glasno povedali jav-

nosti da so vneti Slovenci in so začeli odločno nastopati proti krivičnim zatiralcem svojega naroda. Hlenčevski duh pod pritiskom mogočnega tučca je okužil in skrivil le one naše omahljivce, ki jim v mladosti ni dovolil globoko prepočila srca lubezen do slovenskega naroda in domovine.

Naše gnile javne razmere pa niso dopuščale, da bi naš narod vodili ali imeli vplivno besedo v javnosti moške, ki so se preizkusili in izkazali v bojih z narodnimi sovražniki. Prihajali so na vodilna mesta navadno le strankarski demagogi, ki jim je bila narodnost in domovinska lubezen samo na jeziku. Obetali in priporočali so narodu take reči ki sami niso imeli vere vanje.

Ko sem bil še dijak, sem bral v slovenskem časniku polemiko med profesorjem Stritarjem in dr. Tavčarijem. Stritar je bil vrgel v javnost očitek, da je nekaterim slovenskim narodniakom narodnost

V primeru pa, da se društvo ne bi moglo ustanoviti, potem pa pozivljamo in prosimo »Osrednjo Zvezo« za Slovenijo, našo vrlo in vztrajno zaščitnico naših splošnih vprašanih in zadev, da blagovoli sprejeti »stanovanjsko vprašanje javnih nameščenikov« v prvi vrsti v svoj delavni program, da se **pravočasno zagotovi** na merodajnih mestih tak položaj, da se že itak lužno emotno stanje včlanjenih njenih udov znova **ne poslabša** po morebitnih stanovanjskih neprilikah.

DR. P. (Maribor):

Glasi memento višjim centralnim uradom.

Na ljubljanski pošti so se dogajale stvari, ki niso čast Slovincem, naimani pa slovenskemu uradniku. Istočasno pa naj bodo ta odkritja svarilen prst za naše centralne oblasti. Za Žitnim zavodom ljubljanske pošte, in mi smo tako ponosni na svoje uradništvo! Ponosno je predvsem uradništvo samo in po pravici: saj ti madeži ne padejo na uradništvo, zadenejo in kažejo krivce v vrstah onih, ki odločajo o usodi uradništva.

Dan na dan vidimo, da dospejo na prva mesta ljudje z odprtimi ustmi in močno samohvalo: frak in rokavice so potrebni pripomočki značaj in usposobljenost nezaželjena. Tako vidimo pri teh uradnikih, ki so vstajali šele včeraj, da prehitijo stare izvežbane moči, ki so potrebne samo zato, da popraviš pogreške. Če te kje daleč zunaj slabše mesto s težkim, odgovornostjo polnim delom — ukaz pride, starejši uradnik vzemi palico in poveži culico in poidi! V mestu pa se suče po salonih gospod, ki je prišel včeraj iz posebnega ponižanja v državno službo.

Tukaj leži ona krivda, ki jemlje najboljše moči državni upravi ter jih nadomešča z nezanesljivimi in manj vrednimi.

Poglejmo k sodniji: Sodniki, ki kaj znajo in morejo, ki še čutili v sebi mladost in silo energije, da si ustvarijo novo eskistenco, so zapustili državno službo. Prestopili so k advokaturi, k trgovini, v banke, kajti povsod so poleg službe še tudi ljudje, ki razpolagajo s svojimi močmi in zmoglostmi: vedo, da pridejo tem višje, čim pridnejši in čim zmogljivejši so. V državni službi je drugače:

Lahkoživec lahko izostaja iz urada, kolikor mu drago: nihče tega niti ne opazi, vesten uradnik dobi za pet minut zamude — nos: popolnoma naravno: saj se na njega zanašajo in so vznemirjeni če ga ni...

O materialni mizeriji bi niti ne govoril rad, ker se mi zdi, da bi uradništvo še raje trpelo pomanjkanje kakor pa da občuti dan na dan ono zapostavljanje, zasmejevanje in šikaniranje, ki prihaja lepo po malem v navado. Dokazati se da, da hofrati in prezidenti niso nikdar tako surovo in krivično ravnali s slovenskim uradništvom kakor to delajo ljudje iz lastnih vrst: dvorni svetniki, predsedniki in inšpektorji.

Pravilno je, da je stroga kontrola: a biti mora povsod: v prvi vrsti seveda pri lahkoživih in odgovornosti se mani zavedajočih ljudih: ne pa, da se kontrolirajo in inšpicirajo v službi osiveli uradniki tik pred vstopom v pokoi: poneverbe pri mladih uradnikih ljubljanske pošte pa se zasledijo šele slučajno — šele na ovadbo — potem ko so se dogajale že polno leto.

To je tisto, kar mori uradništvo in mu jemlje veselje do dela. Na shodih kličemo: proč s korupcijo! one pa ki si na tak način pridobivajo bogastvo za bogate orgije, za avtomobilske vožnje itd., te na hvalimo in se jim klanjamo. Danes je prišlo tako daleč, da si uradnik poštenim potom svojega mizernega položaja niti izboljšati ne sme. Poslušajmo v kavarni in našli bomo vzledov dovolj!

Mariborski učitelji so hoteli prevzeti v šole prostem času učne ure na nekem zavodu. »Gospod iz Ljubljane« je položil vmes svojo roko: učitelji morajo hoditi v kavarne, da si preženejo dolg čas, na pošten način pa si ne smejo nafti postranskega zaslužka. — Zadnjič sem celo slišal, da je šolska oblast prepovedala nekemu profesorju inštruirati diaka, ki ga pa ni ma sam v šoli. — To je pot, ki sili h korupciji. Cesar si ne smem prislužiti na pošten način, a si lahko vzamem skrivoma, bom pač moral vzeti skrivoma. In tako bomo kmalu tako daleč, da bodo sodniki prodajali pravico, profesorji dobre rede, davčni referenti bodo zahtevali odškodnino za odpisane davke, carinarnik se bo pa pustil plačati zato, da stori svojo dolžnost.

Se je čas, ako hočemo naši »višji« imeti zdravo upravo. En nasvet imam in ta je edino zdravilo: **ne imejte podrejenega uradnika za stroj, ki mora biti pokoren in udan v službi in izven služba, ampak vedite, da je tudi podrejeni uradnik človek s srcem in voljo, človek torej kateremu smelo podati roko tudi »višji« brez nevarnosti, da se jim razblini njihova vzvišenost v nič.**

V. N. (Maribor):

„Plača“ višjih in nižjih.

Nanašate se na članek v N. G. št. 49 »Narobe svet«, prosim uradništvo za obljavo naslednjih vrstic.

Piscu omenjenega članka očitam predvsem neodkritost in ozkosrčnost.

Govori vedno in vedno samo o »plačah« in trdi, da ima uradnik 11. činovnega razreda za 1000—1300 K mesečno več »plače« kakor njegov šef v VI. činovnem razredu.

Pod označbo »plača« razumem edino temeljno plačo in delalnostno doklado, draginska doklada tvori izvanredne profemke in ima namen, da reši uradništvo in njih družine najhujše bede in pogina.

Članekar je tudi previdno zamolčal, da ima dotični uradnik 11. činovnega razreda gotovo 6—8 otrok, sam pa je samec, kajti drugače se diferenca 1000—1300 K mesečno z ozirom na deistvo, da ima VI. razred višjo temeljno plačo in delalnostno doklado kakor 11. činovni razred in da so tudi draginske doklade od spodaj navzgor (56 K do 400 K dnevno) diferencirane, ne da tolmačiti.

Trditev, da se dotična dva uradnika svojemu šefu posmehujeta, izvira najbrž iz bujne domišljije pisca, kajti kdor ima dandanes pri tej blazni dragini za 5, 6, 7 ali 8 otrok skrbeti, temu gre na jok in ne na smeh. Pisec naj vzame svinčnik v roke in naj po vestni informaciji izračuna izdatke tega nesrečnega v 11. činovnem razredu in jih potem primerja z dohodki. Jamčim mu, ako to stori in si enkrat na lice mesta ogleda životarjenje tega trojna v 11. činovnem razredu, da ga mine za vedno veselje do sličnih računskih eksperimentov.

Iz članka tudi ni razvidno, kaj pisec prav za prav hoče, kajti v njem niti ne

— molzna krava. Tavčar mu je ogorčen ugovarjal. Imel je za svojo osebo seveda prav, zakaj on je res nesebično in iako požrtovalno delal za svoj narod kakor še dela. Imel je pa tudi Stritar prav. Saj on ni mislil s svojim očitkom pičiti dr. Tavčarja, ampak druge slovenske narodnjake, o katerih se je prepričal, da svoje narodnjaštvo le glumijo!

Stritar je bil takrat najsvetlejša zvezda na slovenskem slovstvenem polju. Izdal je »Dunaiski Zvon« in potem je začel izdajati svoje zbrane spise. Koliko lenega in vzpodbudnega je napisal v teh knjigah o Slovencih o njihovem miloglasnem jeziku in o prelepi slovenski domovini! Diaki smo kar požirali spise velikega Stritaria, tako je znal nas navdušiti z njimi!

Od takrat je preteklo lepo število let. Prestal sem dosti hudega in slabega, a skoraj nič dobrega in preživel sem mnogo zrenko prevaro. Toda vere v naše narod-

no vstajenje nisem izgubil. Prišla je svetovna vojna. Kot prevnet Slovenec in Vseslovan sem moral tudi jaz že čez 14 dni potem, ko sem bil spoznan za sposobnega avstrijskega vojščaka, odriniti k vojakom naravnost k 27. pešpolku v Gradec, četudi sem bil pristojen v Radovljico. Pomagali so mi do te časti seveda dobri krščanski rojaki.

Nanesel pa je slučaj, da smo zadnje leto pred polomom zmagovite avstrijske vojske sedeli v vojaški pisarni v Kranjski gorji sami Slovenci, a naš predstojnik je bil blag naroden Poljak, nadporočnik Starzecki. Med pisarniškimi tovariši je bil tudi visokošolec, ki je pred vojno študiral na Dunaju in mi je pri neki priliki povedal, da je imel za profesorja tudi Stritarjevega sina, ki pa ni znal slovenskega jezika. Vprašal je nekoč diaka, kje je doma in na odgovor, da na Kranjskem, je rekel:

»Mein Vater ist auch ein Kraner!«

Ta novica me je zadela kakor strela z lasnega neba. Moj veliki, oboževani Stritar se je v hipu zrušil pred menoj v prah. On, ki je nas učil tako vneto in idealno ljubiti do materinega jezika in naroda in domovine, ni naučil svojih otrok slovenščine! Usoda pa je kaznovala našega genialnega moža zaradi te nedoslednosti in mu zdaj na starost z gladom greni težke dneve — v bankerotni Avstriji!

Ako tako naši najboljše močje z lastnimi vzgledi podirajo svoja načela, potem ni čudno, da gre pri nas vse rakovo pot in da celo sedaj, ko imamo lastno državo, v nižjih slojih našega naroda izginja še tista olitva narodna zavednost, ki so jo z velikim trudom vcepili v mlada srca še pod okriljem Avstrije naši narodni učitelji in starši!

Nabirajte inserate in prispevke za tiskovni sklad ter pridobivajte nove naročnike!

trdi, da ima šef-jurist precejno plačo, ampak samo med vrsticami je čitati, da zavida otroku nižjega uradnika tistih borih 12 kron dnevno t. i. dober liter mleka.

Izvanredni dogodki imajo tudi izvanredne posledice. Dolgoletno vojsko smatram za izvanreden dogodek in to vlada plačo draginjo kot posledico vojne.

Nižji uradniki in uslužbenci gotovo niso zakrivali svetovne vojne, še manj pa so tega krivili njih otroci. Torej pustite tim tistih 12 K dnevno, da morejo životari, kaiti živi ne morejo v grob.

Radoveden sem tudi, kako si misli pisec članka diferenciranje želodcev: najbrž jih bo tudi razdelil v činovne razrede in predpisal, s kakšno hrano se mora ta ali oni želodec zadovoljiti.

Razmotrivanje o pojmovanju morale in demokracije člankarja prepuščam drugim, v tem oziru merodajnim osebam; zavrniti pa moram z vso odločnostjo brutalno trditev, da družina javnega nameščenca države nič ne briga in da se nameščencem z večerlavo družino ne more nič zgoditi, ker mu je država zasigurala prejemke za več kot dve tretjini njih službene dobe.

Torej višji uradnik ima 2—3krat večjo temeljno plačo kakor nižji, višje dnevnice, dijete itd. Gre torej samo za rodbinsko doklado v znesku 12 K dnevno. Ne more se torej trditi, da dela dobičke, kdor dobi za vso oskrbo enega otroka v sedanjih časih 12 K dnevno.

Pred vojno je vsakdo lahko izhajal, torej je urediti cene, kakor so bile poprej dati nam našo staro temeljno plačo in zavladata bosta mir in zadovoljnost. Ako pa tega ne morete storiti, potrpite tudi vi, Jugoslovani v VI. čin. razredu, da se posledice vojne ublažijo in ne dražite po nepotrebnem s številno družino obremenjenih in z obupom se borečih nameščencev!

Glede obresti od kapitala po rodiljih šefa-jurista za študij izdanega, se naj g. tovariš obrne na povzročitelje svetovne vojne in naknadne draginje!

Za svoje študije je nagrajen z višjo plačo, večjo draginjsko doklado, višjimi dijatami, socialnim in družabnim stališčem, uradnim in družabnim vplivom in z možnostjo doseči najvišja mesta v državni službi.

Prosim ga pa za potrpljenje vsaj toliko časa, da se draginja vsaj malo poleže in da se lahko našim otrokom od vzame ta strašna dnevnička po 12 K, potem pa lahko zadovoljen zapoje: „Slovenec sem!“

Časi se izpreminjajo, eden zgodovinski dogodek podi drugega, toda naše višje uradništvo se ni izpremenilo.

V stari Avstriji je s svojo ošabnostjo vzgajalo laničarje - nemčurje, sedaj vzgaja s svojo zavistjo »socialiste« in »komuniste«...

Maribor, dne 12. dec. 1209.

I. L. (Ljubljana):

Narobe svet.

(Dalje.)

Nelogično je zatorej priznavati enemu delu nastavlencev, to je sodnemu uradništvu, posebne osebne doklade, drugemu delu nastavlencev, jih na odrekati. Kakšen razloček obstoja med sodnikom, to je med sodno-konceptnim uradnikom, in

med okrajnim komisariem to je med upravno (politično-) konceptnim ali morda med finančno-konceptnim uradnikom? — Prav nobenega ni. Vsi trije imajo ene in iste predštudije: gimnazio univerzo ter iste izpite do vstopa v službo; potem pa vsak zase enako vredne praktične izpite. In njih uradno opravilo je istotako popolnoma enakovredno. Vsi trije sodijo, poimovano besedo v širšem pomenu, to je izdajajo razsodbe: sodnokonceptni uradnik v kazensko- in civilnosodnih zadevah; političnokonceptni uradnik v upravno-kazenskih in upravnopravnih; finančnokonceptni uradnik v finančnokazenskih in finančnopravnih zadevah.

Baš iz istih razlogov priznati bi se moralo potem tudi politično- in finančnokonceptnim uradnikom posebne politične in finančne doklade.

In če se sodniki morda sklicevajo na to, da je obseg njih dela večji, da nadomestujejo drug drugega in da so obstojale že v Avstriji posebne remuneracije za nje, je odvrniti, da govore ravno isti razlogi za tovariše politične ali finančne stroke. — Samo ob sebi je umevno, da mora v pravilno urejenem uradu v slučaju potrebe nadomeščati uradnik uradnika, in stvar vsakega uradnega načelnika je, da delo primerno in pravilno med osebje razdeli. Če je tako nadomeščanje spoleno z velikim trudom, gotovo nihče ne bo do dotičniku odrekal pravice, zahtevati od slučaja do slučaja **remuneracije**.

Če pa že za sodno-konceptno uradništvo ni prav nobenega razloga, da bi se jim priznavalo posebne sodne doklade, velja to v tem večjem obsegu za drugo, izvenkonceptno sodno osebje, ki je istotako teh doklad deležno, dočim jih njih tovariši v politični in finančni upravi tudi nimajo. Delo obeh — izvzemši morda zemljiško-knjižne posle — je popolnoma enako. Zelo drastično se je pokazalo omalovaževanje politične uprave v pravkar izdanem volilnem zakonu, ki eminentno upravne stvari izroča sodstvu in izključuje popolnoma ingerenco politične uprave.

In kaj naj porečem o ljudskošolskih učiteljih, pri katerih uradnik **začenja** služiti v V. čin. razredu? Na učitelje se sedaj pač lahko varira izrek: »Der Lehrer fängt beim Hofrat an!« Bili so gotovo do sedaj slabo plačani; a da bi se jim priznalo takoj že pri prvem nastopu službovanja sicer ne čin, pač pa plača dvornega svetnika v V. čin. razredu, ali univerzitetnega profesorja, ni razloga. Če so postali učitelji državni uradniki, dobro: a začeti morajo tam, kjer začenja vsak drug državni uradnik na zadnjem klinu lestvice državno-uradniških činov, t. i. v XI. činovnem, a ne v V. činovnem razredu. To je naravnost udarec v obraz vsemu drugemu, osobito konceptnemu in solohi uradništvu z akademično naobrazbo.

Sedaj nastane vprašanje, na kak način naj se ta narobe-regulacija spravi s sveta in v sklad s pravičnostjo in moralnostjo?

Tu bi bile sledeče smernice umestne in sicer: Odpraviti je popolnoma princip alimentacije in povrniti se je k načelu plačevanja osebja po opravljanem delu. Familijski rodbinski člani ne smejo igrati nikake vloge pri plačah, kakor je tudi popreje, pred vojno, niso igrali; honorirati je le delo katerega posameznika opravlja. — Čim bolj kvalificirano in bolj odgovorno

delo, čim važnejše je opravilo, čim večja je naobrazba, čim višji je čin, tem višja je plača. Istotako je odpraviti vsako razločevanje med posameznimi kategorijami uslužbencev, med posameznimi resorti torej ukiniti v to svrhu posebne sodne doklade. Vsak uradnik ima začeti, kakor že zgoraj označeno svoje službovanje, spočeti v XI. čin. razredu; akademično naobrazeno osebje pa v IX. čin. razredu, kakor je to že sedaj pri sodstvu običajno. Zlasti poslednji je postulat, od katerega ni odnehati kaiti ni vse eno, če vstopiš takoj po maturi ali morda že poprej v državno službo, ali pa če vstopiš šele po univerzitetnih študijah! In ni vse eno, če moram biti najprvo praktikant ali kancelist, ali pa če sem takoj hofrat!

V to svrhu je zvišati primerno i temeljno plačo i aktivitetno doklado in sicer bi bilo najbolje izreči, da dosedanja nastavki činovnih razredov XI.—I, ki so v kronah računani, veljajo sedaj v dinarjih, torej po znani relaciji v 4 kratnem iznosu. To samo bi pa pač še ne zadostovalo. Treba bi bilo priznati še posebne, prehodne draginjske doklade v odstotkih od temeljne plače in od aktivne doklade, **enakih za vse činovne razrede** in tako preračunanih, da je v najnižjem razredu s temeljno plačo, aktivitetno doklado in z draginjsko doklado **krit popolnoma eksistenčni minimum**, katerega visočino je seveda skrbno dognati. Se li pokaže v doglednem času, da obstoja v tem minimumu zopet primankljaj, je draginjsko doklado od časa do časa na novo urediti. Kakor sodnikom, je doklade priznati tudi političnemu in finančnemu uradništvu, čigar kvalifikacija in opravilo kakor zgoraj dokazano, prav nič ne zaostajata za sodstvom.

Tozadevna uredba se ima izvršiti ne morda enostransko od strani vlade pri zeleni mizi, marveč ob sodelovanju organizacij uslužbencev, dogovorno z njimi ter dobro premišljeno in preračunano. V Avstriji imajo državni uslužbenci svojo »paritetno mezdno komisijo«, ki ima tu odločilno besedo. Pri nas imamo »Zvezo javnih nameščencev«, ki bo tudi zadostovala. Pri tem bode zlasti — med drugim — gledati na to, da se v zadevi ne bobna tedne in mesece poprej po časopisih, tako da si vsak producent — preden ima uradnik le vinar v roki: — že regulacijo po svoje vnaprej »eskomptira in eskamotira«, ne glede na to, da stoji navadno v naredbi, kakor se je to tudi pri zadnji pokazalo, vse kaj drugega nego poprej v časopisih.

Samo ob sebi je umevno, in ne potrebno nikakega dokaza, da morajo te finančne odločbe tvoriti bistven del službene pravmatike.

(Konec prihodnjič.)

Vestnik.

Važno za člane »Samopomoči« v Ljubljani. Predsedstvo gospodarske zadruge za javne nameščence in vdokojence »Samopomoč« v Ljubljani je o priliki božičnih praznikov sklenilo, oddajati svojim članom različno blago po znižanih cenah. Predvsem se bode oddajala prvovrstna banaška moka 00. ostra za pecivo po 16 K 50 vin. za kg. Dokler ni večje zaloge, se bode oddajalo na vsako izkaznico oziroma družino 10 kg te moke. Zadruga ima v zalogi tudi moko za pecivo 0 po 16 K in moko za kuho po 15 K za kg v poljubni

množini. Nadalje nudi svojim članom: koruzno moko po 6 K pšenični zdrob 16 K 50 vin., sladkor 1a po 58 K. 1la po 53 K za kg. rožine 80 K kg. cvebe 46 K kg. mandhe 92 K kg. nezlušene mandlje 20 K kg. rožiče 20 K kg. kavo »Ceylon« po 96 K kg. kavo »Perl« 96 K kg. kavo »Santos« 56 K kg. kavino primes »Enrilo« po 24 K kg. riž 1a 30 K kg. milo zeleno 26 K kg. marmorirano kos 8 K. rumeno 8 K kos. sveče: komad 2 K 60 vin., 3 K 50 vin. in 4 K. božične sveče 80 vin komad. testenine 24 K kg. orehi 16 K kg. mast 1a topljena 56 K kg. med 8 K kg. olje liter 78 K. kis liter 4 K 50 vin., slivovko liter 60 K. prvovrstni rum liter 60 K. petrolei liter 23 K. slanino kg 46 K. smokve kg 21 K itd. — Priporočamo tudi blago za obleke, zlasti prvovrstno brnsko sukno za moške in ženske obleke, dokler je še kaj zaloge. Svoim članom, ki so aktivni, definitivni javni nameščenci dovolimo odplačevanje v mesečnih obrokih. Dotična naročila je podati v zadrugi pisarni pisмено ali ustmeno vsaj do konca tega meseca.

Društvo užitijskih uslužbencev v Sloveniji opozarja in prosi centene gosp. tovariše, da ne pišejo v »Naš Glas« brez društvenega dovoljenja. Vsak dopis za »Naš Glas« naj se pošlje preje na društvo in se objavi od strani društva. Ni na mestu, da se užitijski uslužbenci zaletavajo v službe in jih ponižujejo, poleg tega pa osebno napadajo z imenom druge gospode. Vse to se je pisalo popolnoma brez ved-

nosti društva. Da se še nadalje ne bo dogajalo kaj takega in pisalo enake dopise v »Naš Glas«, se taki dopisi vbodoče odklonijo, če ne pridejo iz društvene pisarne. — Krešič Ivan, tajnik.

Društvo vpokolenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani, ki se je pred kratkim časom ustanovilo in pričelo s svojim delovanjem, ima namen zastopati stanovske gospodarske in gnotne koristi javnih vpokolencev ter vdov in sirot javnih nameščencev. Gotovo je, da bo društveno delovanje tem izdatneje in uspešneje, čim večje bo število njegovih članov. Zatorej bi bila dolžnost slehernega javnega vpokolenca se pridružiti tej organizaciji kot član. Sicer ni malikno število onih, ki so že pristopili k društvu, toda mnogo je takih, ki še niso javili pristopa in menda še več takih, ki kažejo premalo zanimanja za svojo stanovsko organizacijo. Da se olajša pristop k društvu, se interesi opozarjajo, da svojo prijavo lahko oddajo v pisarni »Samopomoči«, Vodnikov trg števil. 5 pritličje.

Osrednja zveza javnih nameščencev in vpokolencev za Slovenijo v Ljubljani vabi vse one člane, ki so bili do sedaj neposredno vključeni pri »Osrednji zvezi«, da nemudoma vplačajo zaostalo članarino, ki je znašala do 31. III. 1920 za vsakega člana po 20 v na mesec in od 1. IV. do 11. VIII. 1920 po 1 K na mesec. Po 11. VIII. 1920 pa noben aktivni ali na vpokoleni javni nameščenec ne more biti več nepo-

sredni član »Osrednje zveze«. V lastnem interesu naj torej vsi oni javni nameščenci, ki so bili do 11. VIII. 1920 neposredni člani »Osrednje zveze«, pristopijo k svojim strokovnim organizacijam, da bodo deležni ugodnosti, katero jim nudi posredno članstvo pri tej zvezi.

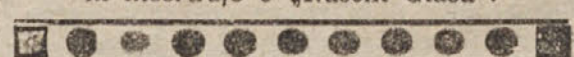
Ali naj »Naš Glas« preneha izhajati? Tovariši, z dosedanjimi naročniki »Naš Glas« ob današnji dragini ne more do novem letu več izhajati. Če preneha, ga bo težko oživiti. Ostanemo zopet brez glasila. Tovariši, naročite torej edino svoje glasilo, nabirajte naročnike, zbirajte za tiskovni fond in storite vse, da svoj tednik še vzdržimo! Tiskovni troški postajajo neznosni, če ne storite vsi svoje stanovske dolžnosti. In končno: dopisujte! Brez gradiva ne moremo izdajati dobrega lista. Od Vaše volje je odvisno vse.

Uredništvo in upravnštvo.

Tiskovni sklad. G. Kovačič Blaže, finančni paznik v Št. Juriju ob Pesnici je nam poslal med svojimi 14 tovariši za naš tiskovni sklad nabrano svoto 156 K. Srčna hvala vsem!

Tovariši! Zahtevajte po vseh lokalih, kamor zahajate, »Naš Glas«! Nabavljajte svoje potrebščine le pri tridkah, ki inserirajo v »Našem Glasu«!

Prečitajte v svojo korist

Vzajemna posojilnica r. z. z. o. z. v Ljubljani, preje Vzajemno podporno društvo, opozarja javne uslužbence in posestnike, ki imajo dolgove v Avstriji, da si lahko s takojšnjo poravnavo tega dolga za dobro polovico zmanjšajo svoj dolg, ker je kurz avstr. krone sedaj še nizek. Vse transakcije izvede zadruga sama in sicer le proti povrnitvi faktičnih stroškov. Zadruga je soliden denarni zavod; posojila na posestvo po 5 1/2 %, na osebni kredit po 6 %, mala mesečna odplačila.

Zahtevajte prospekt!

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 %.

A. Mihelič, Ljubljana

Šelenburgova ulica 1.

15-3

Trgovina s ščetinastimi izdelki. Galanterija in parfumerija. Edina zaloga

jugoslovanskih

K V A R T

k a k o r

tarok,

marijaš, whist, primorka.

Priloga se tvrdka 4-6

Jos. Petelinc

trgovina z galanterijskim in modnim blagom, zaloga šivalnih strojev in njih posameznih delov.

Ljubljana, Sv. Petra n. 7.

Prva ugoslovanska zlatarska delavnica **Alojzij Fuchs** — Šelenburgova ul. 6.

Kupujem staro **zlato in srebro**

po najvišjih cenah, priporočam veliko zalogo zlatnine, srebrnine, ur, briljantov itd. — Vsa popravila in nova oale se izvršujejo v lastni delavnici točno in solidno. — Kupujem staro zlato in srebro, istotako briljante in diamante.

20-3

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Priloga se tvrdka 4-6

Modni salon

Stuchly - Maške

LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših **svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.**

Popravila točno in ceno.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Naročajte in širite »Naš Glas!«